

løse. Jeg forstaaer ikke, hvorledes den højtærede Handelsminister kunde komme til at sige dette, medmindre Forholdet er dette, at han aldeles misforstaaer hele Stillingen og ikke har haft Sans for, hvad det er, der er imellem ham og Socialdemokratiet, mellem Regeringen og Socialdemokratiet i denne Sag. Han gjorde den for mig besynderlige Bemærkning, at vi vilde have slaaet en Handel af med Ministeriet om Sagen, om Lovforslaget, som det foreligger her, men en saadan Handel vilde Regeringen, Venstre ikke være med til; thi Regeringen eller Venstre havde ikke nogen særlig Forpligtelse i Spørgsmaalet om Landmandsbanken.

Hvis den højtærede Handelsminister med disse Bemærkninger har villet sige, at vi Socialdemokrater paa nogen Maade har givet til Kende, at vi har været til Sinds at handle med Regeringen eller Handelsministeren, har han saa fuldstændig misforstaaet vor Stilling, som nogen kan gøre. Vi har paa ethvert Tidspunkt af hele denne Sags Udvikling været paa det rene med, at Landmandsbankens Sammenbrud kunde komme til at betyde store Vanskeligheder, næsten uoverkommelige Vanskeligheder for visse Erhvervsinteresser, for visse Virksomheder, som er Kunder i Landmandsbanken. Hvor omfattende Vanskeligheder de paagældende Virksomheder kunde komme i ved Sammenbrudet, er det vanskeligt at sige; men man kan danne sig et mere eller mindre paalideligt Skøn over disse Vanskeligheder, man kan i hvert Tilfælde sige, at Vanskeligheder vil opstaa. Men akkurat det samme er Tilfældet, naar Talen er om at gaa til en Ordning som den, Regeringen her foreslaar; ingen kan i det Forhold, her er Tale om, med nogen Sikkerhed forudsige, hvad Følgen vil blive af, at vi vedtager dette Forslag, ingen kan sige, hvad Følgen økonomisk vil blive for Staten, for det danske Samfund, fordi ingen kender de forskellige Forhold, der bliver medvirkende til at skabe Resultaterne af, at dette Lovforslag bliver vedtaget. Vi er os fuldt bevidst, at naar vi nægter at gaa med til Regeringens Lovforslag, vil man kunne sige til os, at vi har været med til at forhindre en vigtig Lovs Gennemførelse. Men vi har heroverfor kunnet sige med fuld Ret, at vi tør ikke gaa med til at gennemføre Lovforslaget, fordi vi i denne Sag ikke stoler paa Regeringens Evne til at skønne over, hvad der er det rette. Regeringen har i det Spørgsmaal, her er Tale om, ved mere end een Lejlighed vist, at den ikke selv evnede

at skønne ret, og Regeringen havde dog mere end nogen anden Lejlighed til at skaffe sig fuld Oplysning om, hvorledes Forholdene var. Regeringen har skønnet forkert i denne Sag, uagtet den har haft alle de Raadgivere, som paa nogen Maade kunde stilles til dens Disposition. Jeg kender ikke alle disse Raadgivere, jeg skulde ikke være utilbøjelig til at tro, at der blandt dem skjuler sig een eller anden, som paa et eller andet Punkt har givet særlig daarlige Raad, som Regeringen har været særlig tilbøjelig til at følge.

Regeringen har overfor os afvist alle Forhandlinger om at skaffe Garanti for den Kontrol, som enhver dog maa anse for at være uomgængelig nødvendig, naar Staten gaar ind med Forpligtelser som dem, her er Tale om. Jeg begriber overhovedet ikke, at Regeringen afviser Forslag om efter den her foreslaaede Ordning Vedtagelse at give Rigsdagen fuldt Indseende med, hvad det er, der kommer til at foregaa, under Henviisning til, at Rigsdagen har valgt et Udvalg paa 9 Medlemmer, og at dette har virket og kommer til at virke fremdeles. Jeg garanterer for, at hvis dette Udvalg skal virke paa samme Maade, som det hidtil har virket, er det fuldkommen betydningsløst. Det vil ikke være i Stand til at føre nogen Art af Kontrol med de Forhold, der vedrører Landmandsbanken; og hvis Regeringen fremdeles vil stille sig til Udvalget, som den hidtil har stillet sig, vil Udvalget heller ingen Oplysninger faa af nogen Art, og det vil derfor heller ikke have nogen Mulighed for i Tide at skønne over Forholdene. Regeringen har afvist vort Krav om, at vi, naar vi nu gik til en ny, tredje Rekonstruktion af Landmandsbanken, maatte have Sikkerhed for, at man ogsaa vilde drage Omsorg for, at det blev muligt for de Virksomheder, Banken skal yde Kredit, at leve videre, at føre deres Forretninger saaledes, at man med Tryghed kunde give disse Virksomheder Kredit. Jeg kan sige med Vished, at et af de store Selskaber, som Landmandsbanken har fortrakt med store Beløb, ubetinget vil gaa til Grunde, saafremt Regeringens Politik, som den er bebudet, bliver iværksat, og derved vil der opstaa nye store Tab for Landmandsbanken.

Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Handelsminister kan tale, som han gjorde, eftersom han dog ved, at hans Regering ikke har Tillid i denne Sag hverken i sin egen snævre Kreds eller i Oppositionen. Det er ikke blot os Socialdemokrater, der